

Dosar nr.9/P/2014

SECȚIA PENTRU PROCURORI ÎN MATERIE DISCIPLINARĂ

HOTĂRÂREA NR. 9P

Ședința publică din 1 octombrie 2014

Pe rol fiind soluționarea acțiunii disciplinare formulată de Inspecția Judiciară împotriva pârâtului I. A., prim procuror adjunct în cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul I. , având ca obiect săvârșirea abaterii disciplinare prevăzută de art. 99 lit. g) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată.

La apelul nominal, făcut în ședință publică, au răspuns Inspecția Judiciară, prin reprezentanți, inspectori judiciari C. I. P. și B. C. D. și pârâtul personal, asistat de avocat Ș. F., cu împuternicire avocațială seria /10.09.2014, depusă la dosar, precum și martorii E. M., M. G. F. și P. G..

Procedura de citare legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefă, care învederează că s-au comunicat relațiile solicitate de la Direcția Națională Anticorupție cu privire la modalitatea în care au fost aduse la cunoștința pârâtului dispozițiile Ordinului nr. .../19 mai 2003 a procurorului general al Parchetului Național Anticorupție, cu completările ulterioare.

Secția procedează la audierea martorilor prezenți, respectiv E. M. – procuror șef secție în cadrul Direcției Naționale Anticorupție – Structura Centrală; M. G. F. – grefier șef în cadrul Direcției Naționale Anticorupție – Structura Centrală și P. G. – grefier în cadrul Direcției Naționale Anticorupție – Structura Centrală, declarațiile acestora fiind consemnate în scris, citite și semnate de către președintele Secției,

[REDACTED]
martor, grefă și atașate la dosarul cauzei.

Nemaifiind alte cereri de formulat ori probe de administrat, Secția constată cauza în stare de judecată și acordă părților cuvântul la dezbateri.

Inspekția Judiciară, prin reprezentant, arată că a exercitat acțiunea disciplinară față de domnul I. A., prim procuror adjunct în cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul I., sub aspectul săvârșirii abaterii disciplinare prevăzute de dispozițiile art.99 lit. g) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, modificată și republicată, respectiv nerespectarea dispozițiilor procurorului ierarhic superior, date în scris și în conformitate cu legea.

Arată că fapta pârâtului procuror a constat în necomunicarea la grefa Secției judiciare penale a soluției dispuse de Tribunalul C., cu privire la cererea de revocare a măsurii preventive a obligării de a nu părăsi țara, în ceea ce-l privește pe inculpatul D. D., contrar dispozițiilor procurorului ierarhic superior, astfel cum se prevede în Ordinul .../2003 și adresa nr...../2010, cu referire la adresele .../2004;/2005;/2008. Mai arată că în acțiunea disciplinară nu a făcut niciun fel de referire la adresa din 2013, care se regăsește în dosar și care nu a fost luată în considerare pentru că la momentul respectiv, domnul procuror nu-și mai desfășura activitatea în cadrul Biroul Teritorial S.

Apreciază că vinovăția procurorului este pe deplin dovedită, având în vedere probele care au stat la baza formulării acțiunii disciplinare, dar și cele administrate pe parcursul cercetării judecătorești. Consideră că, apărările formulate de domnul procuror I. A., în declarațiile date, nu pot fi luate în considerare, întrucât, pe de o parte, sunt contrazise de probele administrate în cauză, iar pe de altă parte, denotă o gravă necunoaștere a dispozițiilor legale și regulamentare care stau la baza funcționării Ministerului Public.

Totodată, apărarea pârâtului procuror, potrivit căreia nu i-au fost aduse la cunoștință dispozițiile procurorului ierarhic superior, nu poate fi luată în considerare,

întrucât din adresa Direcției Naționale Anticorupție, transmisă Secției de procurori la acest termen, rezultă că toate ordinele procurorului șef DNA sunt la dispoziția întregului personal, pe pagina de intranet a Direcției, astfel că procurorul le putea accesa oricând, de altfel avea chiar această obligație.

Mai mult, în celelalte cauze deduse judecătii, urmare a participării la ședințele de judecată, a respectat aceste dispoziții ale procurorului ierarhic superior, ceea ce denotă faptul că le cunoștea, împrejurare față de care, în cauza ce face obiectul cercetării disciplinare a acționat cu intenția de a eluda aceste dispoziții.

Urmarea imediată a faptei a fost aceea a neexecutării căii de atac de către DNA, deși pentru o situație similară, pentru celălalt coinculpat, când s-a dispus revocarea măsurii preventive a obligării de a nu părăsi țara, Direcția Națională Anticorupție a formulat recurs și acesta a fost admis.

În concluzie, apreciază că sesizarea Inspecției Judiciare este întemeiată și solicită admiterea acțiunii disciplinare astfel cum a fost formulată și aplicarea uneia din sancțiunile disciplinare prevăzute de art.100 din Legea nr.303/2004, ținând cont de gravitatea faptei și de atitudinea nesinceră a procurorului pe parcursul cercetării disciplinare și a cercetării judecătorești.

Apărătorul ales al pârâtului arată că dacă ar fi fost formal în abordarea acestei cauze, ar fi insistat în continuare pe dovada faptului că domnul I. A. nu a luat cunoștință de Ordinul nr. / 2003 și mai cu seamă de adresa din 2010, referitoare la reglementarea raporturilor dintre procurorii DNA din țară și Secția judiciară penală, pentru că în cazul în care acuza pe cineva de nerespectarea ordinelor date în scris, trebuie să faci mai întâi, tu acuzator, dovada peremptorie că acel ordin scris a și ajuns la cunoștința celui învinuit de această nerespectare. Consideră că revenea Inspecției Judiciare obligația de a demonstra că domnul I. A. a luat cunoștință de acest ordin.

În ceea ce privește forma de vinovăție cu care se săvârșește abaterea disciplinară prevăzută de dispozițiile art. 99 lit. g) din Legea nr.303/2004, arată că,

[REDACTED]

dacă există o abatere disciplinară care consacră nerespectarea ordinelor date în scris și în conformitate cu legea de către procurorul ierarhic superior, această abatere disciplinară nu poate să fie decât subsumată dezideratului de subordonare ierarhică sau de control ierarhic al procurorilor, care guvernează activitatea Ministerului Public. Din punctul său de vedere, orice abatere de acest fel are o urmare imediată și anume aceea de „subminare” a principiului controlului ierarhic superior și, în consecință, nu trebuie primite concluziile reprezentantului Inspecției Judiciare, potrivit cărora această nerespectare a avut drept urmare imediată nepromovarea căii de atac. Apreciază că urmarea imediată este până la urmă, înfrângerea, încălcarea, subminarea acestui principiu al subordonării ierarhice sau a controlului procurorului ierarhic superior.

Mai arată că, trebuie analizată fapta, pe care pârâtul nu a tăgăduit-o niciodată. Legat de sinceritatea sau nesinceritatea domnului procuror I. A. și anume aceea de a nu transmite soluția dată în dosar, sau de a nu transmite împrejurarea că s-a luat în dezbateră cererea de revocare formulată de inculpat, în raport de modul în care a fost săvârșită, apreciază că nu există dovezi de vinovăție, din care să rezulte o formă de vinovăție, fie că-i culpă, fie că-i intenție.

În aceste condiții, în declarația dată de procurorul șef al Secției judiciare penale, se arată între altele că, după ce a aflat de împrejurarea că fusese revocată măsura obligării de a nu părăsi țara, l-a întrebat pe domnul I. A. de ce nu a comunicat soluția data în cauză, iar acesta i-a răspuns că a discutat cu judecătorul, care i-a spus că o să respingă cererea, împrejurare față de care se deduce faptul că i-a fost diminuată curiozitatea de a verifica soluția dispusă în cauză. De asemenea, martora a mai arătat că pârâtul și-a exprimat regretul pentru situația creată. Arată că, în momentul în care cineva spune că îi pare rău de ceea ce s-a întâmplat se decelează o culpă a respectivei persoane.

Analizând forma de vinovăție cu care se săvârșește abaterea disciplinară prevăzută la art. 99 lit. g din Legea nr. 303/2004, susține că aceasta nu se poate

săvârși decât cu intenție directă, în cel mai rău caz cu intenție indirectă, pentru că este clar, că dacă ai cunoscut despre un ordin și nu vrei să-l respecți, pentru că așa vrei tu, înseamnă că forma de vinovăție pentru această abatere nu poate fi decât intenția directă, înseamnă că prevezi rezultatul faptei și chiar îl urmărești. Trebuie demonstrat peremptoriu, dacă vorbim de intenție directă, care a fost scopul sau mobilul în virtutea căruia domnul I. A. nu a comunicat împrejurarea că instanța rămăsese în pronunțare pe cererea de revocare formulată de inculpat.

Susține că, în cauză nu putem discuta despre faptul că s-a decelat cumva vreun interes propriu în nerespectarea acestei obligații, astfel încât să-i favorizeze pe inculpați, și nici că s-a decelat cumva vreo legătură între domnul I. A. cu cineva din acel dosar, astfel încât acesta să fi constituit motivul pentru care să nu fi comunicat soluția și să împiedice Secția judiciară penală să exercite calea de atac.

De asemenea, nu există o atitudine constantă a domnului I. A. potrivit căreia acesta să nu fi respectat ordinele procurorilor șefi, doamna M. afirmând în declarația sa, că a avut o bună colaborare cu domnul I. A., neexistând alte incidente.

Se pune problema dacă domnul I. A. poate fi sancționat pentru această abatere disciplinară, în condițiile în care toate probele converg din interpretarea și coroborarea lor spre o culpă, spre o neglijență, și nicidecum spre forma de vinovăție cerută de legiuitor pentru această abatere disciplinară, respectiv intenția directă.

Arată că, în legătură cu această abatere disciplinară, într-o revistă a Inspecției Judiciare, a observat că s-a statuat în sensul că abaterea disciplinară prevăzută la art.99 lit.g) din Legea nr.303/2004 nu se săvârșește din culpă, ci doar cu intenție.

În consecință, susține că Inspecția Judiciară se dovedește a fi inconsecventă. Astfel, atunci când e cazul de I. A. este posibil să constați o asemenea faptă, iar când e vorba de principii, pentru că ele trebuie să guverneze până la urmă, joncțiunea dintre fapte și prevederile legale, Inspecția Judiciară devine brusc conștientă de faptul că această abatere disciplinară poate fi săvârșită doar cu intenție, indiferent care ar fi

aceea.

Poate că dacă discutăm despre calificarea juridică a faptei, putem să discutăm de exercitarea funcției cu gravă neglijență, sau altceva, dar în speță obiectul cercetării disciplinare este precis.

Mai arată că, nu se poate face abstracție de activitatea pe care a desfășurat-o I. A. în decursul timpului. Până la urmă trebuie observată descendența acestuia, dacă au mai fost situații în care nu a respectat ordinele, în care s-a opus vădit ordinelor date, chiar și verbal, de procurorul ierarhic, dacă a respectat ierarhiile. La dosar există caracterizări de la judecătorii de la Tribunalul C. și Tribunalul I., care au relatat că pârâtul este un profesionist, un procuror care își cunoaște dosarele și pune concluzii pertinente, este informat și participă activ, cu contribuțiile sale mai mult sau mai puțin teoretice la soluționarea cauzelor.

Consideră că I. A. nu trebuie să fie sancționat pentru neglijența sa, pentru că în definitiv este o neglijență, a fost o scăpare, care trebuie să fie statuată ca atare. Susține că această abatere disciplinară, în raporturile ce guvernează desfășurarea activității Ministerului Public, este una dintre cele mai grave, pentru că destabilizează ierarhiile, însă domnul I. A. nu a făcut și nici nu face parte din categoria procurorilor care își nesocotesc șefii.

Susține că, în parchet, I. A. este caracterizat foarte bine, a fost promovat la D.N.A., a plecat el de acolo, este un procuror tânăr cu o carieră frumoasă, motiv pentru care consideră că nu trebuie sancționat, ci trebuie lăsat să-și ducă cariera neștirbită până la capăt. Arată că acesta a fost sincer în raport de fapta reținută în sarcina sa, iar faptul că s-a apărat spunând că nu i-a fost adus la cunoștință Ordinul /2003, apreciază că este normal să te aperi.

Solicită să se analizeze cu atenție situația domnului I. A. și să se decidă după o judecată dreaptă, urmând să se aibă în vedere interesele Ministerului Public, principiul subordonării ierarhice și nevoia de a fi apărat de Consiliu, chiar prin hotărârile pe

care le pronunță în această materie, împrejurare în care dorește să fie avută în vedere cariera pârâtului anterior acestui incident, atitudinea acestuia și fapta, așa cum a fost săvârșită.

Pune concluzii de respingere a sesizării ca neîntemeiată, pentru motivul că, în opinia sa, în principal, fapta așa cum a fost reținută, nu este săvârșită cu forma de vinovăție cerută de textul incriminator, respectiv cu intenție directă, cel mult, în sarcina acestuia se poate reține o culpă, care însă nu se sancționează.

Inspekția Judiciară, prin reprezentant, în replică, face precizarea că nu a menționat că forma de intenție ar fi culpa, nu a afirmat așa ceva nici în concluziile acțiunii disciplinare și nici atunci când a pus concluzii pe fond, ci din potrivă a susținut că pârâtul a acționat cu intenția de a eluda dispozițiile procurorului ierarhic superior. De asemenea, arată că este scos din context paragraful în care într-adevăr se face o mențiune în sensul că procurorii trebuiau să depună maximă diligență pentru a afla soluția pronunțată, în condițiile în care această afirmație este făcută referitor la declarația nesinceră a domnului I. A. , prin care a afirmat că nu avea această obligație. Referitor la articolul publicat în revista Inspekției Judiciare, de care a făcut vorbire domnul avocat, arată că articolul reprezintă strict părerile inspectorilor care l-au redactat, nu și părerea Inspekției Judiciare, ca titulară a acțiunii disciplinare.

Apărătorul ales al pârâtului, având cuvântul în replică, arată că din modul în care a fost săvârșită fapta, nu rezultă o intenție, ci o culpă.

Pârâtul personal, arată că dacă își impută ceva în această cauză, este faptul că nu a avut suficient curaj să ceară detalii suplimentare de la șefii ierarhici superiori cu privire la atribuțiile sale, iar pe viitor va încerca să fie mult mai atent sub acest aspect.

Mai arată că, achiesează la concluziile apărătorului său ales și că în toată cariera sa profesională, inclusiv la D.N.A., a respectat cu devotament atribuțiile Ministerului Public și dispozițiile șefilor ierarhici, indiferent dacă acestea au fost date în scris sau au fost transmise în mod verbal.

SECȚIA PENTRU PROCURORI

Deliberând asupra acțiunii disciplinare de față, reține următoarele:

Prin acțiunea disciplinară înregistrată pe rolul Secției pentru procurori în materie disciplinară sub nr. 9/P/2014, Inspecția Judiciară - Direcția de Inspecție Judiciară pentru procurori a solicitat, ca prin hotărârea ce o va pronunța, să dispună aplicarea uneia dintre sancțiunile prevăzute de art. 100 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pârâtului I. A. , prim procuror adjunct în cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalului I. , pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzută de dispozițiile art. 99 lit. g din Legea nr. 303/2004, privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, constând în aceea că a nerespectat dispozițiile procurorului ierarhic superior, date în scris și în conformitate cu legea.

În motivarea acțiunii disciplinare, în esență, s-a reținut că pârâtul I. A. nu a respectat dispozițiile Ordinului nr. din 19 mai 2003 al procurorului general al Parchetului Național Anticorupție, cu modificările ulterioare, în sensul că nu a comunicat conducerii Secției judiciare penale din cadrul Direcției Naționale Anticorupție soluția pronunțată la data de 10 iunie 2013, în dosarul nr. /2012 al Tribunalului C cu privire la cererea de revocare a măsurii preventive a obligării de a nu părăsi țara, formulată de apărătorul ales al inculpatului D. D. , astfel încât Direcția Națională Anticorupție nu a putut exercita calea de atac a recursului împotriva acestei încheierii de ședință.

În drept, Inspecția Judiciară și-a întemeiat acțiunea disciplinară pe dispozițiile art.47 alin. 1 lit. a) din Legea nr. 317/2004 republicată și modificată.

În dovedirea acțiunii, Inspecția Judiciară a arătat că pe parcursul cercetării

disciplinare a fost administrată proba cu înscrisuri, proba cu martori și a fost audiat pârâtul procuror I. A..

În cursul cercetării judecătorești, pârâtul procuror, prin apărător ales, a invocat excepția nelegalei sesizări. Secția s-a pronunțat pe această excepție la termenul de judecată din data de 10.09.2014. La același termen de judecată a fost audiat pârâtul procuror. În cauză a fost administrată proba cu înscrisuri și proba testimonială.

Din analiza materialului probator administrat în cauză, Secția pentru procurori în materie disciplinară reține următoarea situație de fapt:

La data de 14 ianuarie 2014 Direcția Națională Anticorupție a sesizat Inspekția Judiciară cu privire la posibila săvârșire a abaterii disciplinare prev. de art. 99 lit. g din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, de către domnul procuror I. A.

În cuprinsul sesizării s-a arătat că urmare a verificărilor efectuate în temeiul art. 65 alin. 3 din Legea nr. 304/2004, republicată și art. 8 lit. y din Regulamentul de ordine interioară al Direcției Naționale Anticorupție, aprobat prin Ordinul nr. /2006 al Ministrului Justiției, cu privire la aspectele semnalate de domnul greșier M. G. F. din cadrul Secției Judiciare Penale, s-a constatat existența indiciilor privind nerespectarea de către procurorul I. A. a dispozițiilor procurorului ierarhic superior, date în scris și în conformitate cu legea.

În concret, s-a constatat că, la data de 10 iunie 2013, procurorul I. A., care la acel moment își desfășura activitatea în cadrul Biroului Teritorial S., a participat în calitate de procuror de ședință la judecarea dosarului penal nr./2012 aflat pe rolul Tribunalului C. - Secția Penală, privind pe inculpatul D. D. ș.a. La acest termen de judecată, apărătorul ales al inculpatului D. D. a formulat cerere de revocare a măsurii preventive a obligării de a nu părăsi țara, cerere care a fost admisă, cauza fiind amânată pentru data de 1 iulie 2013.

Deși procurorul I. A. a formulat concluzii de respingere a cererii de revocare

formulată de apărătorul ales al inculpatului D. D. și nu a exercitat recurs împotriva încheierii din data de 10 iunie 2013, a omis să comunice conducerii Secției Judiciare Penale din cadrul Direcției Naționale Anticorupție schimbarea intervenită cu privire la măsura preventivă a obligării de a nu părăsi țara, nerespectând astfel dispozițiile Ordinului nr. din 19 mai 2003 al procurorului general al Parchetului Național Anticorupție, cu modificările ulterioare, care prevede că procurorii care participă în ședințele de judecată au obligația de a informa conducerea Secției Judiciare Penale cu privire la termenele acordate, soluțiile sau orice fel de incidente care apar pe parcursul soluționării cauzelor, fapta sa având drept consecință imposibilitatea Direcției Naționale Anticorupție de a verifica soluția dispusă de către instanța de judecată și a declara calea de atac a recursului împotriva acestei încheieri.

Verificările prealabile efectuate în cauză au fost finalizate la data de 18 martie 2014, ocazie cu care s-a constatat că există indicii cu privire la săvârșirea abaterii disciplinare prev. de art.99 lit g din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată.

Prin rezoluția din data de 19 martie 2014 s-a dispus începerea cercetării disciplinare față de domnul procuror I. A., în prezent prim procuror adjunct la Parchetul de pe lângă Tribunalul I. , pentru comiterea abaterii disciplinare prev. de art.99 lit g din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată.

În cadrul cercetării disciplinare, la data de 26.03.2014, s-a procedat la ascultarea pârâtului procuror I. A. , fiind verificate toate apărările formulate de acesta, sens în care, din oficiu, a fost administrată proba cu înscrisuri și proba testimonială privind audierea martorilor: M. E. , P. G. și M. G. F..

La data de 13.06.2014 a fost finalizată cercetarea disciplinară, toate probele administrate fiindu-i prezentate la data de 29.05.2014 pârâtului procuror I. A., împrejurare în care acesta nu a formulat obiecțiuni.

În fapt, Secția pentru procurori reține următoarele:

Pârâtul procuror I. A. are o vechime în funcție de 17 ani și 9 luni.

În perioada 01.12.2010 – 15.07.2013 pârâtul procuror și-a desfășurat activitatea în cadrul Direcției Naționale Anticorupție – Biroul Teritorial S. , unde a efectuat atât activități de urmărire penală cât și în sectorul judiciar.

Prin Hotărârea nr. din 27 iunie 2013 a Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii pârâtul procuror I. A. a fost numit în funcția de prim procuror adjunct la Parchetul de pe lângă Tribunalul I.

La Tribunalul C. – Secția penală a fost înregistrat dosarul penal nr. /2012 privind pe inculpații D. D., C. O. E., B. C., P. L. și K. F. trimiși în judecată de Direcția Națională Anticorupție pentru săvârșirea mai multor infracțiuni de corupție, cauza fiind strămutată de pe rolul Tribunalului T.

La termenul de judecată din data de 10 iunie 2013 pârâtul I. A. a participat ca procuror de ședință la judecarea acestei cauze.

La acest termen de judecată, apărătorul ales al inculpatului D. D. a formulat cerere de revocare a măsurii preventive a obligării de a nu părăsi țara, măsură dispusă față de inculpat la data de 24.09.2012 de către Tribunalul V.

Cu privire la această cerere pârâtul I. A. a formulat concluzii de respingere.

Prin încheierea din data de 10 iunie 2013, pronunțată în dosarul nr./2012, Tribunalul C. - Secția Penală a admis cererea formulată de inculpatul D. D., prin apărător și, în baza art. 139 alin.2 Cod procedură penală, a dispus revocarea măsurii preventive a obligării de a nu părăsi țara, luată în cauză față de inculpatul D. D. la data de 24 septembrie 2012 de Tribunalul V. A pus în vedere inculpatului D. D. să fie prezent la fiecare termen de judecată. A indicat calea de atac a recursului, în 24 de ore de la pronunțare. A acordat termen de judecată la data de 1 iulie 2013.

Deși concluziile formulate de pârâtul I. A. au fost de respingere a cererii de revocare a măsurii preventive a obligării de a nu părăsi țara, acesta nu a declarat

recurs împotriva încheierii din data de 10 iunie 2013, pronunțată de Tribunalul C. – Secția penală în dosarul penal nr. .../2012, împrejurare față de care măsura preventivă dispusă în cauză față de inculpatul D. D. a încetat de drept.

La următorul termen de judecată, prin încheierea din data de 1 iulie 2013, Tribunalul C. - Secția Penală a admis cererea formulată de inculpatul C. O. E. și, în baza art. 139 alin.2 Cod procedură penală, a dispus revocarea măsurii preventive a obligării de a nu părăsi țara, luată în cauză față de inculpatul C. O. E. la data de 3 octombrie 2012 de Tribunalul V.

Împotriva acestei încheieri Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție a declarat recurs.

Prin decizia penală nr. /08.07.2013 Curtea de Apel B. – Secția a II-a penală a admis recursul declarat de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție împotriva încheierii din data de 01.07.2013, pronunțată de Tribunalul C. în dosarul nr..../2012, pe care a casat-o, în parte, și în urma rejudecării a respins ca neîntemeiată cererea de revocare a măsurii preventive a obligării de a nu părăsi țara, formulată de inculpatul C. O. E.

La momentul sesizării Secției pentru procurori în materie disciplinară, dosarul nr. /2012, privind pe inculpații D. D. , C. O. E. , B. C. , P. L. și K. F. , trimiși în judecată de Direcția Națională Anticorupție pentru săvârșirea mai multor infracțiuni de corupție, se afla în curs de soluționare pe rolul Tribunalului C. - Secția Penală.

Prin Ordinul nr. ... din 19 mai 2003 al procurorului general al Parchetului Național Anticorupție privind activitatea judiciar penală s-a dispus următoarele: procurorii din Serviciile Teritoriale ale Parchetului Național Anticorupție vor participa, în condițiile legii, la ședințele de judecată în cauzele penale de competența Parchetului Național Anticorupție și procurorii șefi ai Serviciilor Teritoriale ale Parchetului Național Anticorupție vor raporta, de îndată, conducerii situațiile intervenite în respectivele cauze.

La data de 9 aprilie 2008 a fost emis de către procurorul șef al Direcției Naționale Anticorupție Ordinul nr. privind organizarea și funcționarea sistemului informațional la nivelul Direcției Naționale Anticorupție, ordin care cuprinde printre altele și comunicările care trebuiau făcute, de îndată, Secției judiciare penale.

Astfel, potrivit Ordinului nr. din 9 aprilie 2008, printre altele, se prevede că la Secția judiciară penală se vor comunica cazurile de inculpați față de care instanțele de judecată au pronunțat hotărâri de achitare sau restituire precum și soluțiile de condamnare dispuse de instanțele de judecată și, după caz, exercitarea de către procuror a căilor de atac.

Referitor la aceste aspecte se menționează că se vor face comunicările de către secțiile sau serviciile teritoriale ai căror procurori au participat la judecarea cauzei, prin fax, telefon sau poștă electronică și acestea vor cuprinde numărul, data și structura direcției care a emis rechizitoriul, opinia procurorului care a participat la judecată privind legalitatea și temeinicia hotărârii, opinia privind exercitarea unei căi de atac.

De asemenea, se prevede în ordin că, ulterior se transmite copia minutei, iar secțiile ori serviciile teritoriale, ai căror procurori au participat în ultimul grad de jurisdicție din cauză, au obligația de a urmări obținerea, imediat după redactare, a hotărârii instanței și de a o transmite Secției judiciare penale.

La data de 20 septembrie 2004, prin adresa nr./2004 transmisă tuturor serviciilor teritoriale, procurorul șef al Secției judiciare penale a dispus ca pentru buna desfășurare a activității Secției judiciare penale, să se înștiințeze, de îndată, conducerea acestei Secții cu privire la apariția oricărui incident ivit în cursul judecării, în toate rechizitoriile întocmite de Parchetul Național Anticorupție.

De asemenea, s-a dispus informarea de îndată a conducerii Secției în situațiile în care apar indicii privind pronunțarea unor soluții de achitare (chiar parțială) sau restituire la procuror, precum și despre orice revenire asupra declarațiilor inculpaților sau martorilor care ar putea influența soluțiile pronunțate de instanță (inclusiv

schimbări de încadrare juridică).

Prin adresele nr. /24 mai 2005, nr. /26 septembrie 2008 și nr. /19 octombrie 2010, care au fost transmise tuturor serviciilor teritoriale din țară, procurorul șef al Secției judiciare penale a reamintit Ordinele nr. din 19 mai 2003 și Ordinul nr. din 9 aprilie 2004, precum și măsurile dispuse prin adresa nr. /2004, conform cărora procurorii care au participat la ședințele de judecată au obligația de a informa conducerea secției cu privire la termenele acordate, soluțiile dispuse de instanță sau orice alte incidente care apar pe parcursul soluționării cauzelor.

Potrivit dispozițiilor din adresele anterior menționate s-a solicitat procurorilor șefi ai serviciilor teritoriale luarea măsurilor pentru respectarea ordinelor amintite și s-a dispus comunicarea la grefa Secției judiciare penale a termenelor la care s-au amânat cauzele, precum și a soluțiilor pronunțate de instanțe cu privire la măsurile preventive, în aceeași zi sau cel mai târziu în dimineața zilei următoare, până la ora 9,00. Totodată, s-a dispus ca celelalte aspecte care vizează cauzele aflate pe rolul instanțelor vor fi discutate cu procurorul șef al secției și, în lipsa acestuia, cu procurorul șef adjunct.

Urmare a participării pârâtului procuror I. A. în ședința de judecată din data de 10 iunie 2013 la Tribunalul C. - Secția Penală - dosarul nr. /2012, ocazie cu care instanța a admis cererea formulată de inculpatul D. D. și a dispus revocarea măsurii preventive a obligării de a nu părăsi țara, acesta, contrar dispozițiilor Ordinului nr. din 19.05.2003, cu completările ulterioare, a comunicat la grefa secției doar termenul de judecată la care s-a amânat cauza, respectiv data de 1 iulie 2013, termen care a fost operat de grefierul șef M. G. F. în evidențele secției, pârâtul necomunicând și soluția dispusă de instanță cu privire la cererea de revocare a măsurii preventive a obligării de a nu părăsi țara, măsură luată în cauză față de inculpatul D. D., respectiv faptul că la termenul de judecată din data de 10 iunie 2013 instanța a dispus

revocarea măsurii. Despre acest incident procurorul șef Secție judiciară penală, doamna M. E. , a fost informată la data de 1 iulie 2013, când la judecarea aceleiași cauze a participat domnul procuror C. D. Acesta i-a comunicat că, la acest termen de judecată, instanța a admis cererea de revocare a măsurii preventive a obligării de a nu părăsi țara formulată de inculpatul C. O. E. și în consecință a dispus revocarea măsurii preventive, iar la termenul de judecată din data de 10 iunie 2013 Tribunalul C. a admis cererea de revocare a măsurii preventive a obligării de a nu părăsi țara formulată de inculpatul C. D. I, pârâțul procuror care a participat la judecarea cauzei nedeclarând recurs împotriva acestei soluții, măsura preventivă dispusă în cauză încetând de drept.

În urma discuțiilor dintre doamna procuror șef Secție judiciară penală M. E. și domnul procuror C. D. s-a hotărât să se declare recurs împotriva încheierii din data de 1 iulie 2013 a Tribunalului C. – Secția penală. Prin decizia penală nr./08.07.2013 Curtea de Apel B. – Secția a II-a penală a admis recursul declarat de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție împotriva încheierii din data de 01.07.2013 și în urma rejudecării a respins ca neîntemeiată cererea de revocare a măsurii preventive a obligării de a nu părăsi țara, formulată de inculpatul C. O. E.

Prin încheierea din data de 31 martie 2014 Tribunalul C. a constatat încetată de drept măsura preventivă a obligării de a nu părăsi țara față de inculpatul C. O. E., însă la solicitarea Direcției Naționale Anticorupție - Secția judiciară penală s-a dispus luarea măsurii controlului judiciar față de același inculpat, până la soluționarea definitivă a cauzei.

Din nota întocmită de doamna procuror șef Secție judiciară penală M. E., rezultă că aceasta într-adevăr a fost informată despre această situație de către domnul procuror C. D. și în aceste împrejurări a luat legătura cu pârâțul procuror I. A. care i-a precizat că nu a mai verificat soluția întrucât judecătorul i-a comunicat că va

respinge cererea. De asemenea, doamna procuror șef Secție judiciară penală a mai menționat faptul că în alte cauze pârâtul procuror a adus la cunoștință soluțiile dispuse de instanțele de judecată privind măsurile preventive.

Din referatul întocmit de doamna procuror C. D., cu ocazia verificării aspectelor semnalate privind activitatea Biroului Teritorial S., rezultă că pârâtul procuror I. A. a participat în calitate de procuror de ședință la termenul din data de 10.06.2013, în dosarul nr. ./2012 al Tribunalului C., termen de judecată la care instanța a dispus revocarea măsurii preventive a obligării de a nu părăsi țara față de inculpatul C. D. și, cu toate că pârâtul a formulat concluzii de respingere a acestei cereri, nu a declarat recurs împotriva acestei încheieri și nici nu a comunicat schimbarea intervenită cu privire la măsura preventive a obligării de a nu părăsi țara conducerii Secției judiciare penale, așa cum se impunea, conform dispozițiilor ordinelor anterior indicate. În consecință, s-a apreciat că activitatea pârâtului, ulterior participării în ședința de judecată din data de 10.06.2013 a fost defectuoasă.

Cu ocazia audierii în cadrul cercetării disciplinare, martora M. E. - procuror șef Secție judiciară penală din cadrul Direcției Naționale Anticorupție – Structura centrală a arătat că pârâtul procuror și-a desfășurat activitatea în cadrul Biroului Teritorial S. atât în sectorul judiciar cât și în sectorul urmărire penală. A indicat procedura de comunicare a termenelor, soluțiilor și a oricăror altor incidente ivite în sectorul judiciar, conform ordinelor anterior indicate, cunoscută de toți procurorii din cadrul Direcției Naționale Anticorupție. A precizat că această procedură a fost cunoscută inclusiv de pârâtul procuror I. A. care a respectat-o, cu excepția situației ivite în dosarul penal nr./2012 al Tribunalului C., ocazie cu care pârâtul a comunicat grefierului șef secție M. G. F. doar noul termen acordat în cauză, fără a preciza că instanța a rămas în pronunțare pe cererea de revocare a măsurii preventive a obligării de a nu părăsi țara formulată de inculpatul C. D., situație față de care Direcția Națională Anticorupție s-a aflat în imposibilitatea verificării soluției și a aprecia

asupra formulării căii de atac.

Martora a menționat că a aflat despre acest incident de la domnul procurorul C. D. care a participat, în calitate de procuror de ședință, la următorul termen de judecată și în urma discuției purtate cu pârâtul procuror I.A. acesta i-a precizat că nu a mai verificat soluția, întrucât judecătorul i-a comunicat că va respinge cererea inculpatului C. D.. De asemenea, a mai precizat că această procedură de comunicare a datelor indicate în ordinele anterior menționate este necesară, întrucât la Secția judiciară penală există o bază de date a tuturor dosarelor aflate pe rolul instanțelor, sesizate de Direcția Națională Anticorupție.

Din nota întocmită de martorul M. G. F., grefier șef al Secției judiciare penale din cadrul Direcției Naționale Anticorupție, rezultă că pârâtul procuror, în ceea ce privește situația dosarului nr. /2012 al Tribunalului C., la data de 10.06.2013, a comunicat doar următorul termen de judecată, respectiv data de 1 iulie 2013, fără a menționa despre cererea de revocare a măsurii preventive a obligării de a nu părăsi țara formulată de apărătorul ales al inculpatului C. D. În cuprinsul declarației, martorul a indicat care era procedura pe care trebuia să o urmeze procurorii care își desfășurau activitatea în sectorul judiciar, iar în ceea ce-l privește pe pârât a precizat că acesta a respectat procedura de comunicare indică în ordinele procurorului șef, cu excepția situației ivite în dosarul penal nr. /2012 al Tribunalului C., când i-a comunicat doar noul termen de judecată acordat în cauză. De asemenea, a mai arătat faptul că la data incidentului portalul instanțelor de judecată nu era sincronizat cu ECRIS-ul, actualizarea făcându-se o dată la câteva zile, astfel încât nimeni nu se putea baza pe portalul instanțelor.

Martora P. G., grefier în cadrul Direcției Naționale Anticorupție – Structura Centrală, a declarat că în perioada iulie 2004 – martie 2014 și-a desfășurat activitatea în cadrul Biroului Teritorial S., iar în ceea ce-l privește pe pârâtul procuror a relatat că acesta și-a desfășurat activitatea atât în sectorul judiciar cât și în sectorul urmărire

penală, însă nu are cunoștință dacă la venirea acestuia în cadrul Direcției Naționale Anticorupție i-au fost aduse la cunoștință ordinele procurorului șef, dar cunoaște faptul că pârâtul discuta telefonic la Secția judiciară penală situația cauzelor în care participa în calitate de procuror de ședință.

Cu ocazia audierii, în faza cercetării disciplinare, pârâtul procuror a arătat că în perioada 01.12.2010 – 15.07.2013 și-a desfășurat activitatea în cadrul Direcției Naționale Anticorupție – Biroul Teritorial S atât în cadrul compartimentului judiciar cât și în cadrul compartimentului de urmărire penală. Încă de la începutul activității, procurorul șef birou i-a adus la cunoștință faptul că la sfârșitul fiecărei ședințe are obligația de a transmite la grefa Secției judiciare penale stadiul dosarului la judecarea căruia a participat, respectiv: următorul termen de judecată, dacă instanța a rămas în pronunțare sau dacă s-a amânat pronunțarea. A precizat că s-a conformat întotdeauna acestor cerințe. A indicat că nu avea competență să decidă cu privire la declararea căilor de atac. A arătat că după pronunțarea soluțiilor era sunat de către doamna procuror șef M. cu care discuta despre legalitatea și temeinicia soluției, aceasta din urmă comunicându-i dacă Secția judiciară penală declară sau nu calea de atac. Pârâtul susține că Secția judiciară penală înainta instanței de judecată adresa prin care se declara calea de atac împotriva unei hotărâri judecătorești, urmând ca redactarea motivelor să fie făcută de procurorul de caz.

Cu privire la fapta care i se impută a arătat că nu i-au fost aduse la cunoștință prevederile Ordinelor .../2014, .../2005 și/2008 și nici nu i s-a transmis că ar fi avut obligația să urmărească soluția pe care urma să o pronunțe instanța, respectiv să o comunice Secției judiciare penale. A avut reprezentarea că urmărirea soluției era apanajul grefei Secției judiciare penale, întrucât acesteia i se comunica doar stadiul dosarelor din fiecare ședință de judecată.

Cu privire la incidentul din data de 10.06.2013 a arătat că a pus concluzii de respingere a cererii formulate de inculpat. Instanța a rămas în pronunțare pe această

cerere și a acordat un nou termen de judecată pentru a se depune la dosar raportul de expertiză. Afirmă că a contactat telefonic grefa Secției judiciare penale, unde a luat legătura cu domnul M., căruia i-a comunicat noul termen acordat în cauză, respectiv data de 01.07.2013, și faptul că instanța a rămas în pronunțare cu privire la cererea de revocare a măsurii preventive a obligării de a nu părăsi țara, însă, susține că e posibil să se fi exprimat față de domnul grefier în sensul că „eu cred că instanța îi va respinge cererea”. A relatat că în situația în care personal intra în posesia soluției dispuse în cauză o comunica de îndată Secției judiciare penale.

Pârâtul a mai relatat că a avut o relație foarte bună cu judecătorii cu care participa la ședințele de judecată, astfel că putea să poarte cu aceștia discuții teoretice cu privire la problemele de drept ce se puteau ivi în cauze. Cu privire la cererea formulată de inculpatul D. D. convingerea sa a fost aceea că instanța va respinge această cerere, așa cum procedase și la termenul anterior.

În ceea ce privește calea uzuală de verificare a soluțiilor dispuse de Tribunalul C. a susținut că singura soluție era portalul instanței, aceasta putând fi vizualizat abia după ce grefierul introducea soluția în sistemul ECRIS, însă Biroul Teritorial S. nu avea conexiune la portalul instanțelor, așa cum aveau celelalte parchete.

A mai susținut că doar procurorii din cadrul celorlalte parchete au obligația de a verifica soluțiile pronunțate de instanțele judecătorești și de a le prezenta în ședințele de analiză săptămânale, procurorilor din cadrul Direcției Naționale Anticorupție revenindu-le doar obligația de a comunica grefei Secției judiciare penale stadiul cercetărilor și faptul că instanța a rămas în pronunțare, nu și soluția adoptată.

În apărarea sa, a arătat că în acea perioadă a fost foarte aglomerat cu activitățile de soluționare a dosarelor de urmărire penală pe care le avea în lucru, întrucât începând cu data de 15.07.2013 a fost numit prim procuror adjunct în cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul I. și, de asemenea, a susținut că a fost afectat și

îngrijorat de simptomele pe care le prezenta soția sa, însărcinată în luna a VII-a. Pentru a dovedi faptul că a manifestat un rol activ în activitatea desfășurată în sectorul judiciar a depus la dosar copii de pe soluțiile pe care le-a comunicat personal la grefa Secției judiciare penale, un set de motive de apel / recurs întocmite în diverse cauze, precum și faptul că pe lângă concluziile puse oral în sala de ședință a formulat și concluzii scrise. De asemenea, la dosar au fost depuse note întocmite de doamnele judecătore T. M. și D. V. de la Secția penală a Tribunalului I. și de doamnele judecătore N. D. și A. H. de la Secția penală a Tribunalului C. prin care se arată că în cadrul ședințelor de judecată la care a participat, pârâtul procuror și-a exercitat funcția cu obiectivitate și imparțialitate, având ca unic temei legea. A manifestat o atitudine demnă, civilizată, dând dovadă de probitate morală și profesională. A manifestat rol activ la judecarea cauzelor și a depus diligența necesară în vederea îndeplinirii cu celeritate a scopului procesului penal.

În cursul cercetării judecătorești, a fost audiat pârâtul procuror care, relativ la abaterea disciplinară reținută de Inspekția Judiciară în sarcina sa, a relatat aceleași aspecte ca și în faza cercetării disciplinare prealabile. În concret, cu privire la fapta ce i se impută a arătat că nu avea obligația de a verifica soluția judecătorului, ci numai obligația de a informa Secția judiciară penală cu privire la decizia pronunțată de președintele completului de judecată, respectiv termenul acordat. A susținut că a comunicat soluția Secției judiciare penale doar în cazurile în care instanța se pronunța pe loc, nefiind nevoit să intre, prin alte mijloace, în posesia soluției. Relativ la situația dosarului nr./2012 al Tribunalului C., a susținut că după termenul de judecată din data de 10.06.2013, termen la care instanța a dispus revocarea măsurii preventive a obligării de a nu părăsi țara față de inculpatul C. D. a luat legătura telefonic cu martorul M. G. pe care l-a informat despre noul termen de judecată acordat în cauză și despre faptul că instanța a rămas în pronunțare pe cererea de revocare a măsurii preventive.

In cadrul cercetării judecătorești, Secția a procedat la audierea martorilor M. E., M. G. F. și P. G., care au relatat aceleași aspecte ca și în declarațiile date în faza cercetării disciplinare, în fața Inspecției Judiciare. În completarea celor anterior afirmate, martora M. E. a mai arătat că fiecare procuror care participă la judecarea unei cauze avea obligația de a înștiința grefierul șef Secție judiciară penală cu privire la ce s-a întâmplat în dosar, respectiv termenul acordat sau orice problemă dezbătută în ședința respectivă; de asemenea era obligat să trimită și minutele, pentru a putea discuta soluția în cunoștință de cauză. A confirmat că în anumite situații Secția judiciară penală obținea soluția pronunțată, accesând portalul instanțelor. Susține că pârâțul procuror și-a exprimat regretul cu privire la situația creată, iar în perioada în care și-a desfășurat activitatea în cadrul Biroului Teritorial S. a avut cu acesta o colaborare bună, acest caz fiind un incident izolat, în toate celelalte situații pârâțul conformându-se ordinelor emise de procurorul șef, respectiv a contactat-o telefonic și au discutat despre toate celelalte probleme de drept apărute în instanță, pe parcursul judecării cauzelor la care a participat.

Pentru a dovedi care este practica Secției judiciare penale, pârâțul procuror a depus copii xerox a unor extrase a soluțiilor de pe portalul instanțelor - Tribunalul I. și Tribunalul C. – din cuprinsul cărora rezultă că aceste soluții au fost discutate cu doamna procuror șef M. E., precum și rezoluția pusă de aceasta cu privire la declararea căii de atac.

Direcția Națională Anticorupție, urmarea solicitărilor Secției, a comunicat că la nivelul fiecărei secții, serviciu, birou din cadrul structurii centrale și teritoriale a Direcției Naționale Anticorupție există un opis cuprinzând ordinele cu caracter normativ ale procurorului general al Parchetului Național Anticorupție, în vigoare la data de 25.02.2005, ordinele cu caracter normativ ulterior acestei date fiind publicate pe pagina de internet a Direcției, toate acestea fiind la dispoziția întregului personal, indiferent de data numirii sau delegării. De asemenea, a mai comunicat că atribuțiile

specifice ale procurorilor numiți / delegați în cadrul Direcției Naționale Anticorupție, inclusiv participarea în ședințele de judecată în cauzele penale de competența Direcției, sunt reglementate de dispozițiile Titlului VIII Capitolul III din Regulamentul de ordine interioară al Direcției Naționale Anticorupție, aprobat prin Ordinul nr...../2 octombrie 2006 al ministrului justiției, publicat în Monitorul Oficial al României nr din 16 octombrie 2006 și republicat cu modificările și completările ulterioare în Monitorul Oficial al României nr. din 30 mai 2007, nr..... din 17 iulie 2007, respectiv nr..... din 31 ianuarie 2014.

Referitor la abaterea disciplinară prevăzută de art. 99 lit. g) din Legea nr.303/2004, reținută de Inspekția Judiciară în sarcina pârâtului, Secția reține următoarele:

Potrivit art. 99 lit. g) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu modificările și completările ulterioare, constituie abatere disciplinară nerespectarea de către procuror a dispozițiilor procurorului ierarhic superior, date în scris și în conformitate cu legea.

Latura obiectivă a acestei abateri disciplinare constă într-o inacțiune neconformă cu îndatoririle profesionale, respectiv nerespectarea de către pârâtul procuror a dispozițiilor procurorului ierarhic superior, date în scris și în conformitate cu legea.

Potrivit art. 81 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, Direcția Națională Anticorupție își desfășoară activitatea potrivit principiilor legalității, imparțialității și al controlului ierarhic.

Potrivit art. 85 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, în exercitarea atribuțiilor ce-i revin, procurorul șef al Direcției Naționale Anticorupție emite ordine cu caracter intern.

Potrivit art. 63 alin.1 lit. e din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, procurorii participă, în condițiile legii, la ședințele de judecată.

Potrivit art. 63 alin.1 lit. f din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, procurorii exercită căile de atac împotriva hotărârilor judecătorești, în condițiile prevăzute de lege.

Potrivit art. 64 alin.1 din Legea nr.304/2004 privind organizarea judiciară, dispozițiile procurorului ierarhic superior, date în scris și în conformitate cu legea, sunt obligatorii pentru procurorii din subordine.

Pentru a constata existența laturii obiective a acestei abateri disciplinare trebuie să se constate că pârâtul procuror nu a respectat dispozițiile procurorului ierarhic superior, date în scris și în conformitate cu legea.

Din probele administrate în cauză rezultă că în conformitate cu dispozițiile Ordinului nr. din 19 mai 2003 al procurorului general al Parchetului Național Anticorupție, cu modificările ulterioare, procurorii care participă în ședințele de judecată au obligația de a informa conducerea Secției judiciare penale cu privire la termenele acordate, soluțiile sau orice incidente care apar pe parcursul soluționării cauzelor.

Secția constată că la nivelul fiecărei secții, serviciu, birou din cadrul structurii centrale și teritoriale a Direcției Naționale Anticorupție există un opis cuprinzând ordinele cu caracter normativ ale procurorului general al Parchetului Național Anticorupție, toate ordinele cu caracter normativ emise după data de 25.02.2005 fiind publicate pe pagina de internet a Direcției Naționale Anticorupție, toate aceste fiind la dispoziția întregului personal, indiferent de data numirii sau delegării. De asemenea, Secția reține că pentru buna desfășurare a activității în cadrul Direcției Naționale Anticorupție, una dintre condițiile esențiale este aceea a cunoașterii prevederilor ordinelor emise de procurorul șef, ordine care guvernează întreaga activitate a Direcției Naționale Anticorupție.

În ceea ce privește atribuțiile procurorilor care funcționează în cadrul acestei structuri a Ministerului Public, strict legate de activitatea în sectorul judiciar, Secția

reține că acestea sunt reglementate de dispozițiile Titlului VIII Capitolul III din Regulamentul de ordine interioară al Direcției Naționale Anticorupție, aprobat prin Ordinul nr...../2 octombrie 2006 al ministrului justiției, publicat în Monitorul Oficial al României nr din 16 octombrie 2006 și republicat cu modificările și completările ulterioare în Monitorul Oficial al României nr. din 30 mai 2007, nr..... din 17 iulie 2007, respectiv nr.... din 31 ianuarie 2014.

În aceste condiții, Secția constată că pârâtul procuror I. A. a avut obligația profesională să ia cunoștință de conținutul Ordinului nr./2003, care reglementa tocmai activitatea pe care acesta trebuia să o desfășoare în cadrul Biroului Teritorial S., motiv pentru care, apărarea formulată de pârât, în sensul că nu i-a fost adus la cunoștință conținutul acestui ordin, va fi înlăturată de către Secție.

Cu privire la fapta ce i se impută, Secția reține că pârâtul procuror, cu ocazia participării în ședința de judecată din data de 10 iunie 2013, în cadrul dosarului penal nr./2012 al Tribunalului C. – Secția penală, a pus concluzii de respingere a cererii de revocare a măsurii preventive a obligării de a nu părăsi țara formulate de inculpatul D. D., iar după terminarea ședinței de judecată, fără să aștepte pronunțarea soluției, a revenit la sediul Biroului Teritorial S. pentru a desfășura și alte activități specifice. Conform obligațiilor ce-i incumbă, pârâtul a luat legătura telefonic cu domnul grefier șef din cadrul Direcției Naționale Anticorupție, martorul M. G. F., căruia i-a comunicat doar următorul termen de judecată acordat în cauză, așa cum rezultă din mențiunile făcute personal de martor în agenda pe care o ținea în acest sens.

În consecință, Secția constată că pârâtul procuror I. A. a încălcat normele legale ce institua în sarcina sa obligativitatea de a respecta dispozițiile date în scris și în conformitate cu legea de către procurorul ierarhic superior, respectiv a nesocotit dispozițiile Ordinului nr. din 19 mai 2003 al procurorului general al Parchetului Național Anticorupție, cu modificările ulterioare, în sensul că, ulterior

participării în ședința de judecată din data de 10.06.2013 a omis a informa conducerea Secției judiciare penale cu privire la cererea de revocare a măsurii preventive a obligării de a nu părăsi țara formulată de inculpatul C. D., fiind astfel îndeplinite cerințele laturii obiective ale abaterii disciplinare deduse judecării.

Forma de vinovăție care caracterizează această abatere disciplinară este cea a intenției.

Având în vedere probele administrate, Secția reține că deși pârâtul a încălcat dispozițiile Ordinului nr. din 19 mai 2003 al procurorului general al Parchetului Național Anticorupție, cu modificările ulterioare, în sensul că, ulterior participării în ședința de judecată din data de 10.06.2013 a omis a informa conducerea Secției judiciare penale cu privire la cererea de revocare a măsurii preventive a obligării de a nu părăsi țara formulată de inculpatul C. D., totuși, în cauză, pentru a constata existența vinovăției, se impune și o analiză de ansamblu a factorilor care au determinat această conduită a pârâtului.

Astfel, Secția reține că pârâtul a avut o relația profesională bună cu magistrații judecători din cadrul Tribunalului C., cu care a avut chiar posibilitatea să discute anumite chestiuni de drept. De asemenea, mai reține că pârâtul a avut convingerea că instanța va respinge cererea formulată de inculpatul C. D. atâta timp cât la termenul anterior a mai fost formulată o astfel de cerere, care a fost respinsă, iar situația de fapt nu s-a schimbat urmare a probelor administrate la termenul de judecată din data de 10.06.2013.

În ceea ce privește posibilitatea de a obține soluțiile dispuse de Tribunalul C., Secția reține că una dintre modalități este aceea a accesării site-ului „portalul instanțelor”, însă așa cum rezulta din declarația martorului M. G. F., în acea perioadă a existat o problemă tehnică cu privire la obținerea soluțiilor prin această modalitate. Totodată, având în vedere declarația pârâtului, Secția constată că Biroul Teritorial S.

nici măcar nu putea accesa site-ul „portalul instanțelor” așa cum procedau celelalte unități de parchet.

De asemenea, mai reține faptul că, conform dispozițiilor Ordinului nr. din 19 mai 2003 al procurorului general al Parchetului Național Anticorupție, cu modificările ulterioare, pârâtul avea obligația de a informa conducerea Secției judiciare penale doar cu privire la incidentul ivit în cursul judecății, respectiv faptul că instanța a rămas în pronunțare pe cererea formulată de inculpat, nu și soluția dispusă, aceasta fiind obligația grefei Secției judiciare. Acest fapt a fost confirmat de martorul M. G. F. și de martora M. E., care au relatat că obțineau soluțiile pronunțate de instanțele judecătorești atât telefonic cât și accesând site-ul „portalul instanțelor”. Cu toate acestea, Secția constată că pârâtul a comunicat Secției judiciare penale chiar și copii ale minutelor, respectiv extrase ale soluțiilor de pe portalul instanțelor de judecată, tocmai pentru a ajuta activitatea grefei Secției judiciare penale. Totodată, Secția reține că factorul de decizie cu privire la declararea căilor de atac era conducerea Secției judiciare penale, adresa prin care se declara cale de atac fiind înaintată la instanța corespunzătoare de către Secția judiciară penală.

Raportat la activitatea pârâtului în sectorul judiciar, Secția mai reține faptul că acesta a colaborat cu conducerea Secției judiciare penale, cu care a discutat soluțiile pronunțate, iar ulterior declarării căilor de atac de către Secția judiciară penală pârâtul a motivat căile de atac declarate. De asemenea, Secția constată că pârâtul a manifestat rol activ în activitatea judiciară desfășurată, iar pentru a întări concluziile orale puse cu ocazia dezbaterilor, a formulat și concluzii scrise.

În consecință, Secția constată că nu a existat o nerespectare a dispozițiilor procurorului ierarhic superior în sens disciplinar ci o omisiune din culpă a pârâtului de a informa conducerea Secției judiciare penale cu privire la cererea de revocare a măsurii preventive a obligării de a nu părăsi țara formulată de inculpatul C.D., determinată atât de percepția pârâtului cu privire la interpretarea dispozițiilor

Ordinului nr./2003 cât și factori externi, neimputabili pârâtului. Mai mult această situație a constituit un caz izolat în activitatea desfășurată de pârât în cadrul Biroului Teritorial S., până la acest moment, acesta îndeplinindu-și cu conștiinciozitate toate atribuțiile de serviciu, inclusiv cele din sectorul judiciar, privind comunicarea termenelor și a soluțiilor dispuse în cauză.

De asemenea, în ceea ce privește înștiințarea Secției judiciare penale cu privire la discutarea măsurii preventive a obligării de a nu părăsi țara formulate de inculpatul D. D. la termenul de judecată din data de 10 iunie 2013, Secția constată că în cauză există și un puternic dubiu, care profită pârâtului, atâta timp cât acesta a declarat constant, în toate declarațiile, că l-a informat pe martorul M. G. F. atât despre noul termen de judecată acordat în cauză cât și despre faptul că instanța a rămas în pronunțare pe cererea de revocare a măsurii preventive, susținere care este însă infirmată de martorul M. G. F., care a relatat că pârâtul procuror i-a comunicat doar termenul acordat în cauză.

Secția constată că, exceptând acest caz singular, în activitatea desfășurată de pârât în cadrul Biroului Teritorial S., acesta a respectat dispozițiile Ordinului nr. din 19 mai 2003 al procurorului general al Parchetului Național Anticorupție, cu modificările ulterioare și a avut o buna colaborare cu doamna procuror șef E. M., față de care și-a manifestat regretul cu privire la situația creată. Totodată, reține că pârâtul procuror a fost caracterizat favorabil de către magistrații judecători cu care a participat în ședințele de judecată la Tribunalul C. și Tribunalul I.

În aceste condiții, Secția apreciază că, sub aspectul laturii subiective, fapta pârâtului se circumscrie culpei scuizabile, care nu este de natură a atrage răspunderea disciplinară, împrejurare față de care, în sarcina pârâtului I. A. nu se poate reține nicio formă de vinovăție în săvârșirea acestei abateri.

Pentru toate aceste considerente, Secția reține că prin probele administrate în cauză nu s-a făcut dovada îndeplinirii cumulative a elementelor constitutive ale

abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. g din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, motiv pentru care, cu unanimitate de voturi, va respinge acțiunea disciplinară formulată de Inspekția Judiciară împotriva pârâtului I. A., prim procuror adjunct în cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalului I., ca neîntemeiată.

Văzând și dispozițiile art. 48 și art. 49 alin. (2) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată,

**PENTRU ACESTE MOTIVE
IN NUMELE LEGII
HOTARASTE:**

Cu unanimitate:

Respinge acțiunea disciplinară formulată de Inspekția Judiciară împotriva pârâtului I. A., prim procuror adjunct în cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul I., pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzută de art. 99 lit. g) din Legea nr.303/2004 republicată, cu modificările și completările ulterioare, ca neîntemeiată.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare, la Completul de 5 Judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Pronunțată în ședință publică, azi 1 octombrie 2014.

Președinte,

Procuror ...

Procuror ...

Procuror ...

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Procuror ...